NATURA ȘI OMUL

Anul III • Nr. 14 • aprilie 2002 • 8 pagini • Publicaţie editată de Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

VALORIFICAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE

Interviu cu d-na prof. Iolanda DUMITRESCU, Liceul Pedagogic Ploieşti

- În urma înţelegerii dintre Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova şi Liceul Pedagogic din Ploieşti, stabilită printr-un acord de parteneriat agreat de conducerea şcolii şi de colectivul didactic, elevii dumneavoastră participă tot mai activ la activităţile organizate de muzeu. Cum vedeţi, în perspectivă, această cooperare instrucţional-educaţională, aflată acum în fază de început?

- Liceul Pedagogic este cadrul educaţional de formare a viitoarei generaţii de dascăli şi tocmai de aceea programa şcolară se cere imperios completată informativ şi formativ, prin opţiuni extraşcolare gândite, documentate şi organizate într-un cadru stimulativ. Ca profesor de biologie, apreciez modul în care muzeul a venit în întâmpinarea acestei nevoi de extindere a procesului instructiv-educativ, dincolo de uşa clasei, de porţile şcolii. Şi nu oriunde, ci tocmai acolo unde ştiinţa vieţii este bine reprezentată şi percepută de elevi, unde ei pot identifica originea vieţii şi evoluţia ei, într-un miracol global care captează toate simţurile şi asigură un bilanţ informaţional optim. Activităţile cu caracter biologic în sălile muzeului au o deosebită însemnătate, prin aprofundarea cunoştinţelor şi a deprinderilor într-o anumită ramură a biologiei sau a unui domeniu de aplicare a acestora în practică.

Observaţiile, experimentele, lucrările practice, vizionarea de filme didactice şi explicaţiile complete, competente ale muzeografului pe marginea exponatelor, prezentate tematic, contribuie la dezvoltarea gândirii elevilor, a înclinaţiilor pentru cercetare ştiinţifică, a spiritului lor de creaţie.

pagina 3

Vizitaţi expoziţia Colecţii de Malacologie - Alexandru V. Grossu -

Veţi putea pătrunde în minunata lume a moluştelor şi vă veţi da seama că Muzeul de Ştiinţele Naturii Prahova este unul dintre muzeele "norocoase" care au beneficiat de colecţii ale malacologului Alexandru V. Grossu. Din aceste colecţii, muzeul deţine piese exotice şi indigene, totalizând aproximativ 1095 exemplare (295 specii,) din care 164 de specii din fauna străină şi exotică şi 131 de specii din fauna indigenă.

• MUNTELE ÎN POEZIA ROMÂNEASCĂ

• NATURA & FILATELIA

pagina 7

ROMTELECOM

https://biblioteca-digitala.ro

Culori percepute de insecte

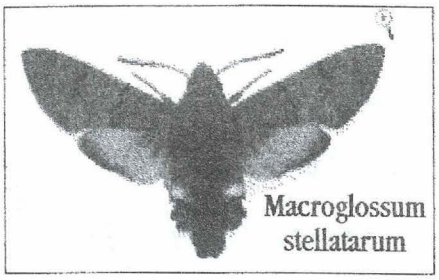
Macroglossum stellatarum

Studiile efectuate la nivel fiziologic şi comportamental au evidenţiat că speciile animale posedă spectre de sensibilitate diferite şi caracteristice sub aspect cantitativ şi calitativ.

Spectrul vizual al insectelor diferă de cel al omului şi al celorlalte vertebrate, fiind deplasat cu aproape 100 milimicroni spre radiaţiile de lungime scurtă de undă, respectiv spre ultraviolet. Astfel, spectrul optic al albinei este situat între 650 milimicroni (galben) şi 300 milimicroni (ultraviolet), coincizînd cu spectrul vizual uman în intervalul situat între 650 milimicroni şi 400 milimicroni (receptarea culorilor pe această porţiune fiind totuşi diferită de cea umană) şi deplasat în ultraviolet.

La albină, culorile fundamentale sunt galbenul, albastrul şi ultravioletul. Un amestec incluzînd 55% galben cu lungimea de undă de 588milimicroni, 30% albastru-violet cu lungimea de undă de 440 milimicroni şi 15% ultraviolet cu lungimea de undă 360 milimicroni are ca rezultat un "alb" propriu albinei, culoare pe care această insectă o deosebeşte de celelalte culori, dar pe care o confundă cu radiaţia albă emisă de o lampă cu vapori de xenon (al cărei spectru este aproape identic cu cel solar).

Experienţele efectuate de diferiţi cercetători (mai ales de K. von Frisch) au dovedit că albinele văd o "culoare" pe care noi n-o vedem- ultravioletul- şi că pot distinge două categorii de flori ce nouă ni se par a fi albe. K. von Frisch a descoperit că albinele pot percepe lumina polarizată care era considerată ca inexistentă în lumea animală.

Albinele caută şi aleg florile albastre sau galbene. Ele sunt sensibile la anumite lungimi de undă ale radiaţiilor luminoase, adică la anumite culori.

Studii asemănătoare au fost efectuate şi la fluturi. În acest sens s-a dovedit că fluturele Eumenis semele

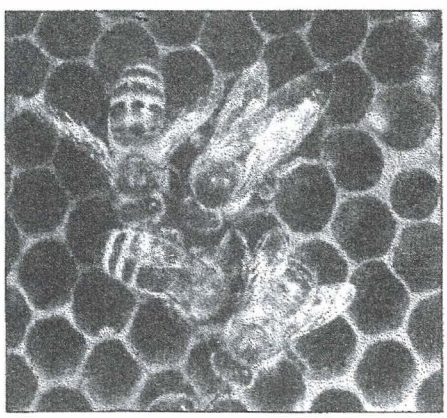

distinge culorile şi reacţionează la galben şi albastru. Fluturele de varză - Pieris brassicae - alege pentru a se hrăni flori galbene, albe, roşii, iar pentru depunerea pontei (ouălor) femela alege obiecte verzi. Fluturele sfinx - Macroglossum stellatarum - alege flori de culoare galbenă sau albastră când caută hrană, obiecte verzi când depune ponta şi obiecte negricioase când iernează.

Ecaterina ŞERBAN

Horoscopul insectelor

MUSCA

1-30 aprilie

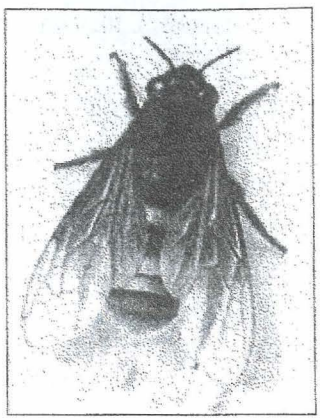

Curajoşi, ambiţioşi, pretenţioşi şi mofturoşi. Este greu să-i determini să-şi schimbe ideile pentru că nu suportă sfaturile. Nu acceptă compromisurile şi depăşesc cu perseverenţă obstacolele. Tocmai de aceea fac pasiuni violente pe care le trăiesc cu intensitate şi pe care le termină brusc şi categoric. Sunt introvertiţi şi le place să spună adevărul chiar dacă nu este momentul potrivit. Poate aceasta este cauza pentru care suferă frecvent eşecuri şi pierd bani şi procese.

Puncte sensibile: Din cauza temperamentului, sunt foarte predispuşi la accidente. Contractează bolile foarte greu. Atenţie doar la pericolul unor infecţii.

Culoarea norocoasă: Albastru

Ziua norocoasă: Luni

Partenerul ideal: Fluturele(1-28.02)

https://biblioteca-digitala.ro

VALORIFICAREA RESURSELOR EDUCAŢIONALE

Interviu cu doamna profesoară Iolanda DUMITRESCU, şefa catedrei de biologie şi consilier cu activităţi educaţionale extracurriculare din Liceul Pedagogic Ploieşti

continuare din pagina 1

- Conducerea muzeului, prin persoana doamnei profesor doctor Emilia Iancu, şi colectivul de specialişti au lansat un proiect privind o anumită tematică în aria curriculară a consilierii, astfel încât muzeul "să treacă de uşa clasei" aşa cum spuneaţi. Aceasta s-a întâmplat şi cu Liceul Padagogic, unde doamna profesoară Ecaterina Şerban, muzeograf, a prezentat elevilor tema "Efectele şi lupta împotriva drogurilor". Cum credeţi că pot fi generalizate astfel de experimente în proiectarea programelor educative cu clasele de elevi, într-o încercare de clasificare, de rigurozitate şi orientare mai fermă, spre formarea tinerei generaţii în acord cu imperativele timpului?

- Într-adevăr, Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova propune o tematică variată, atractivă pentru elevi, şi diriginţii pot apela la sprijinul specialiştilor acestei instituţii, pentru a desfăşura activităţi educative de calitate, bine organizate şi bogat documentate, care motivează elevul şi îl implică în formarea şi afirmarea personalităţii lui. Putem spune că nu este numai o simplă cooperare între instituţiile de cultură şi educaţie din municipiul nostru, ci şi o modalitate concretă de susţinere a activităţii educaţionale, sociale şi profesionale a elevilor în perspectiva restructurării şi modernizării învăţământului românesc. Ora de dirigenţie trebuie să devină o lecţie de viaţă, o secvenţă educativă din parcursul şcolar şi social al elevului, un exemplu de conduită integrală şi armonioasă a individualităţii umane.

Diriginţii, în munca lor dificilă de a aduna şi selecta informaţii, de a le transmite şi dezbate în grupurile de elevi, sau de a operaţionaliza obiectivele educaţionale, găsesc în planul tematic propus de muzeu o alternativă creatoare.

- Un alt domeniu de interes pentru profesori şi elevi este acela al cercetării în diverse domenii ale ştiinţelor biologice. Există în Liceul Pedagogic un astfel de program?

- Poate că "program de cercetare" sună uşor pretenţios, dar pentru că intrarea în noul mileniu s-a făcut sub un semnal de alarmă pentru sănătatea planetei, catedra de biologie a venit cu o ofertă educaţională: opţionalele cu tema "Educaţia pentru mediul înconjurător". La clasele gimnaziale, proiectul opţional cuprinde unităţi de conţinut clare, concise şi temeinice, precum şi finalitatea lor practică, concretă, solicitându-se elevilor să aplice reguli de protecţie a mediului, stabilite împreună cu profesorul clasei. S-au iniţiat acţiuni de colectare de materiale reciclabile, nu ca acţiuni în sine ci cu finalităţi economice şi de protecţie a mediului. De asemenea, doamna profesoară de biologie Iuliana Tanur a antrenat elevii în elaborarea lucrării "influenţa agenţilor poluanţi asupra principalelor procese fiziologice ale plantelor, în principal asupra fotosintezei". Prin acţiuni colective şi individuale de colectare de informaţii şi materiale sau prin participarea lor directă la desfăşurarea experienţelor, la notarea şi interpretarea datelor observate. Nu în ultimul rând, amintesc faptul că elevii liceului participă la un vast plan de ecologizare la nivelul municipiului, iniţiat de Consiliul Judeţean Prahova şi Inspectoratul Şcolar Prahova, noi având în custodie zona bulevardului cu castani din imediata vecinătate a şcolii. Sunt pe deplin convinsă că menirea noastră - profesor, diriginte, om de cultură - este şi aceea de a aduce "de mînă" copilul la porţile deschise ale muzeului, ori de a deschide larg uşa şcolii pentru muzeu, formându-le, împreună, elevilor deprinderea de a "sorbi" din fântâna nesecată a cunoaşterii pasiunii şi adevărului.

- Doamnă profesoară, vă mulţumesc pentru că aţi acceptat să răspundeţi publicaţiei "Natura şi omul", dar nu aş vrea să încheiem fără a aprecia atitudinea generoasă, cooperantă, profesională a conducerii Liceului Pedagogic Ploieşti, personal a domnului profesor Eugen Beştea, director, şi a doamnei profesoare Margareta Tudose, director adjunct, precum şi a şefilor de catedră, a întregului colectiv didactic, care au stimulat interesul elevilor pentru muzeu, pentru aplicarea opţiunilor educaţionale într-un cadru optim de reciprocitate. Tuturor le mulţumim!

Varvara POPOVICI

https://biblioteca-digitala.ro

Moluştele - creaţii ale naturii

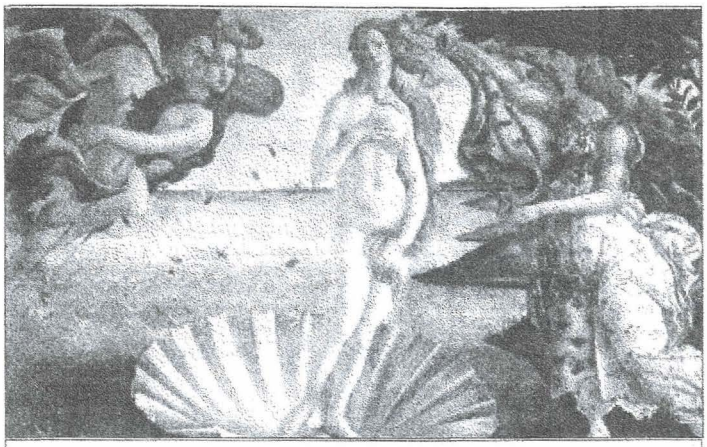

Botticelli - "Naşterea lui Venus"

Moluştele, aceste minunate creaţii ale naturii, au fost "necesare" omenirii fascinând încă din cele mai vechi timpuri, au uimit prin diversitatea şi complexitatea culorilor şi formelor, cochiliile lor au stimulat ideile artistice, în design, în pictură şi sculpturi, în athitectură, în finanţe ca etalon monetar şi au inspirat muzicienii şi poeţii.

Multe din cercetările ştiinţifice despre speciile de moluşte sunt focalizate mai ales asupra celor cu semnificaţii comerciale: unele sunt folosite pentru carne, altele pentru producţia de perle, unele pentru realizarea de bijuterii, sau ca daruri de călătorii. Ca obiecte de studiu, moluştele au multe de oferit fiind utilizate în cercetări medicale şi în probleme controversate de natură ecologică.

Ca sursă de hrană, ele au fost folosite încă de la începuturile civilizaţiei, iar astăzi majoritatea ţărilor au propriile specialităţi de "fructe de mare". În Filipine, oamenii consumă toate moluştele pescuite, inclusiv cele toxice din genul Conus; în Japonia - specia Cypraea tigris (ghiocul) este considerată o delicatesă; în SUA este faimoasă budinca de moluşte, iar în Franţa se consumă preparate delicioase din molusca St. Jacques.

Melcul Tubinella pyrum este considerat sacru în oraşul hindus Vishnu (India), unde speciile senestre ale acestui gen sunt extrem de rare şi unde greutatea speciei era evaluată în aur. Această cochilie era folosită în diferite ceremonii religioase şi pentru confecţionarea diferitelor bijuterii. Colecţionarii sunt fericiţi şi când găsesc forma dextră a acestei specii, formă care este mai des întâlnită.

Moluştele cu cochilii frumos ornamentate au fost folosite pentru realizarea unor podoabe şi bijuterii, iar acest lucru a impulsionat în sec. XVIII-XIX dezvoltarea colectării lor. Cele mai moderne bijuterii proveneau din Taiwan şi Filipine.

Moluştele au fost şi sunt şi astăzi folosite ca sursă de inspiraţie pentru artişti. Speciile din genul Pecten au fost cele după care s-au realizat ornamentaţiile la coifurile romanilor, specia apare şi în opera lui Botticelli, "Naşterea lui Venus". În timpurile moderne tot acest gen este folosit ca simbol al Companiei Shell.

Olandezii erau mari colecţionari de moluşte exotice, iar această pasiune se reflectă şi în gravura lui Rembrandt, "The Shell", sau în opera lui Vander, "Natură moartă cu melci".

Specii de moluşte ca Lambis şi Charonia sunt prezente şi în lucrarea lui Rubens "Legătura dintre pământ şi apă".

În New York există muzeul Guggenheim, al cărui proiect realizat de Frank Llayd Wright, care s-a inspirat din forma minunată a speciei Thatcheria mirabilis.

Colectarea moluştelor îşi are începuturile în istorie, dar în prezent, datorită mijloacelor moderne de colectare, anumite specii considerate rare au devenit mai accesibile pentru colecţionari. Un astfel de exemplu este specia Conus gloriamaris (gloria mării) care este considerată cea mai căutată dintre toate speciile de Conus şi comercializată la cele mai mari preţuri. Aceasta era foarte rară în sec.XVII-XIX

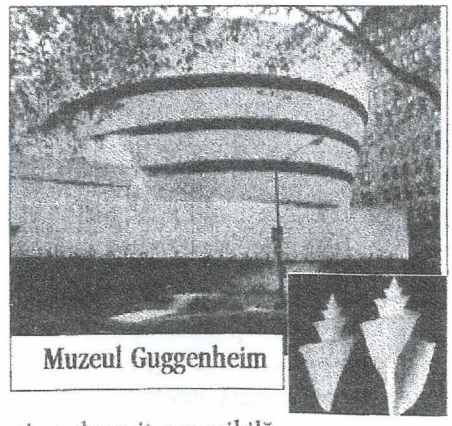

Muzeul Guggenheim

şi a devenit accesibilă în ultimii 15-20 de ani, datorită metodelor moderne de colectare. Cochilia nu este spectaculoasă, dar timp de mai mulţi ani şi-a păstrat un loc bine definit în istoria colecţionarilor de cochilii şi încă este în centrul atenţiei. Cele mai multe cochilii din această specie se găsesc în Muzeul de Istorie Naturală din Franţa.

Corina MIHAI

https://biblioteca-digitala.ro

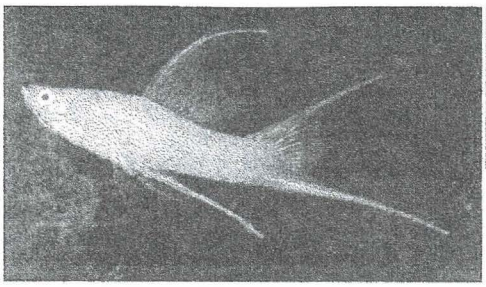

Peştele "xifo"

- Xiphophorus helleri -

Acest peşte este originar din mexic, dar se întâlneşte şi în Guatemala. Trăieşte în râuri şi locuri mici. În lupta pentru existenţă, această specie a devenit vivipară.

Femela atinge lungimea de 12 cm, iar masculul de 8 cm; radia inferioară a înotătoarei caudale, de forma unei săbii ce măsoară 3-4 cm, îi lungeşte corpul astfel încât el nu pare mai mic decât femela.

La *Xiphophorus helleri* s-a observat existenţa hermafrodismului, fenomen care se întâlneşte destul de des: într-un interval de 3-4 luni, femela se transformă complet (ca exterior şi colorit) în mascul. Fenomenul în sens invers nu s-a observat niciodată.

Acest peşte se simte bine la temperatura de 23-24 grade Celsius, dar suportă fără urmări şi 20 de grade.

Înainte de a naşte, femela trebuie ţinută la temperatura de 24-25 grade, în apă cu ph de 6-8 şi duritate 8-12 grade D.G. După fiecare perioadă de gestaţie de 4-6 săptămâni, femela naşte 80-250 de pui. La început, puilor li se recomandă un "meniu" compus din Cyclops şi Daphnia. La vârsta de 5-6 luni ating maturitatea sexuală.

Georgeta GOLIŞESCHI

Mai feroce decât rechinii

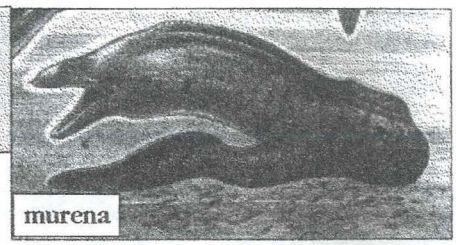

murena

Rechinii şi-au câştigat trista reputaţie de a fi ucigaşii cei mai periculoşi ai mărilor. Cu toate acestea, ei sunt întrecuţi cu mult în ferocitate de câteva specii de peşti care au inspirat pagini de groază în literatura închinată călătoriilor de-a lungul marilor fluvii sau pe mările tropicale.

În afara ştiucilor de apă dulce există şi **ştiuci de mare**, peşti răpitori de mari dimensiuni, cuprinşi în fam. Spyraenidae. Şi-au primit numele din cauza asemănării cu ştiucile, în ce priveşte forma corpului şi structura dentiţiei. Corpul lor are formă alungită, cilindrică, ca o săgetă, iar solzii sunt mici, cu marginile întregi. Capul este mic şi ascuţit. Gura largă, prevăzută cu dinţi ascuţiţi, în formă de cârlige, doi dinţi fiind transformaţi într-un adevărat cârlig de agăţare. Ştiucile de mare populează mările din zona caldă şi temperată, o specie (Sphyraena sphyraena) găsindu-se şi în Marea Neagră, pe care pescarii o numesc **luci**. Însă pericolul mare îl reprezintă **uriaşul lucilor** (Spyraena picuda) lung de 3 m, mişunînd în jurul Antilelor şi cunoscut sub numele de "barracuda", "becuna", "picuda". Gura este garnisită cu dinţi ca de câine. Înoată foarte iute repezindu-se în cârdurile de peşti. Faţă de barracude, rechinii par blânzi şi temători.

Ştiucile de mare pătrund în porturi, atacă înotători, plonjori, se reped la picioarele oamenilor. Negrii din Antile fug îngroziţi când aud de barracude şi aproape nu se sinchisesc de rechini.

În mările calde, pe sub stâncile submarine, pândeşte **murena** (Muraena helene) cunoscută pentru carnea lor albă şi gustoasă. Peşte serpentiform, ce ajunge până la 3 m lungime fără solzi, asemănător cu anghila, de unde şi numele de anghilă bălţată. Prinsă, se apără cu disperare, muşcând cu dinţii lungi şi ascuţiţi prevăzuţi cu glande veninoase. Dacă un scufundător bagă mâna în gura unei stânci submarine ocupată de murenă, moare încet neputându-şi elibera mâna din gura animalului.

În bazinele Orinoco şi Amazon există un peştişor de apă dulce, de o lăcomie şi o cruzime nemaipomenite, numit **pirahna** (Roosveltiella piraia) aparţinând genurilor Serrasalmus, Pygocentrus, Pygopristis. Ei vânează în haite ca lupii, atacând orice creatură ce apare în faţa lor. Surprins de un banc de peşti voraci, un copil a fost devorat în 14 minute. În 1981, un vas supraîncărcat cu mărfuri şi pasageri s-a răsturnat şi s-a scufundat în timp ce voia să ancoreze în portul brazilian Obidos. Din cei 478 pasageri au supravieţuit 178, 300 fiind mâncaţi de piranha.

Maria NEAGU

https://biblioteca-digitala.ro

FARMACIA VERDE

Urzica mare

URTICA DIOICA -Urzica mare-

Se numeşte şi *dioica* pentru că florile de culoare verzuie sunt dispuse pe tulpini diferite.

Ceaiul este diuretic, ajutător în diabet, în accelerarea metabolismului, fortifiant al organismului slăbit, amigdalite, palpitaţii, boli de stomac, hemoragii uterine (conţine vitamina K).

LAMIUM ALBUM - Urzica moartă

Are flori albe, mari. Se recoltează în special florile şi se folosesc infuzie cu efect calmant asupra sistemului nervos, ulcer stomacal. Un sfat celor din zodia săgetătorilor - urzica fiind planta medicinală a zodiei - şi nu numai lor: a început sezonul la urzici. Nu mai staţi pe gânduri! Faceţi-vă cura de 14 zile pentru a vă reînnoi sângele şi pentru întărirea organismului. Fie ceai, fie crude - eventual mărunţite şi în amestec cu alte verdeţuri -, ciulama şi ciorbe, consumaţi urzici sub orice formă. Uscaţi-le şi păstraţi-le pentru iarnă, când sub formă de infuzie, decoct sau cataplasmă, vă vor alunga anemiile, reumatismele, aducându-vă în schimb bucuria primăverii.

Urzica mică

URTICA URENS - Urzica mică

Este mai mică şi mai usturătoare. Ameliorează guta şi reumatismul. Ceaiul de flori se dă în răceală, tuse convulsivă, normalizează tensiunea arterială.

Viorica RUSU

ARDEIUL

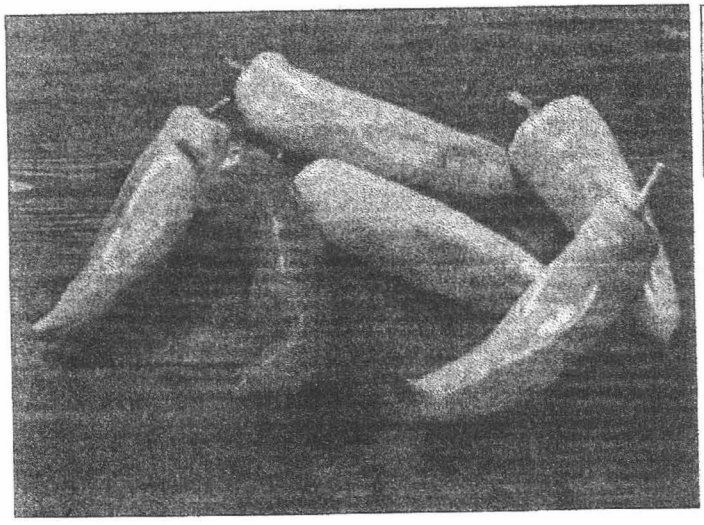

Ardeiul (Capsicum annuum) Este cunoscut şi sub numele de boia, piparcă, paprică, etc.

Este o plantă ierboasă, cu tulpina bogat ramificată.

Frunzele sunt alterne simple, ovate şi cu un peţiol lung. Florile sale sunt de culoare albă, mai rar roşiatice sau violete.

Fructele sunt goale pe dinăuntru, de forme alungite, ovale, sferice.

Au culoare verde la început apoi roşie sau galbenă.

Planta este cultivată în scopuri culinare. Se întrebuinţează fructele (Fructus Capsici), care se recoltează în timpul verii. Ele conţin un principiu iute-capsaicina, alături de coloranţi din grupa carotenoizilor (capsatina, carotina, etc.). Vitamina C, P, ulei volatil, ulei gras, flavonozide.

Pe lîngă utilizări culinare, ardeiul are şi întrebuinţări farmaceutice: antireumatic, stimulent al peristaltismului intestinal, stimulent al secreţiei gastrice.

Pisat şi ars în camere cu uşile şi ferestrele închise, este utilizat în combaterea paraziţilor (ploşniţelor).

-Frecţie antireumatică:o linguriţă de ardei iute se amestecă cu o linguriţă de sare,1/4 litru de alcool şi un litru oţet de vin. După ce se lasă la macerat câteva zile (timp în care se agită), se fricţionează articulaţiile dureroase.

-Tinctura de ardei se obţine punând la macerat 10 părţi ardei în 100 părţi alcool 70 grade. Se lasă la temperatura camerei 8-10 zile.

Tinctura astfel obţinută se diluează la folosire.

Corina IORDAN

https://biblioteca-digitala.ro

MUNTELE \N POEZIA ROMÂNEASCĂ(III)

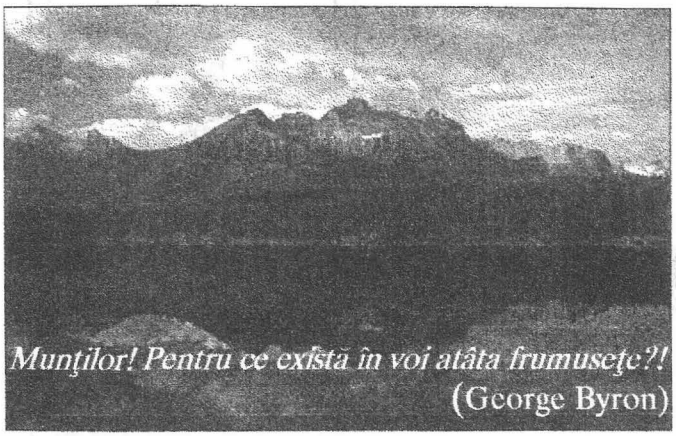

Gh. Topârceanu
"BALADA MUNŢILOR":

În senină zi de iarnă
Vezi departe Munţii mari
Cum îşi zugrăvesc în soare
Piscuri vinete pe cer
Povârnişuri sclipitoare
Brazi împodobiţi de ger
Atârnând ca nişte salbe
Pe grumajii lor de stânci
Peste plaiurile albe
Şi prăpăstiile adânci.

OCTAVIAN GOGA
"ÎN MUNŢI":

Voi, munţilor mândrilor
Cu stelele bolţii albastre,
În leagănul nostru de codri şi stânci
Dorm toate poveştile noastre.

Ileana CRĂCIUN

NATURA & FILATELIA

FAUNA reprezentată în mărcile poştale româneşti

Tot cu ocazia inaugurării Palatului Poştei Centrale, este emisă şi seria **EFIGII**, gravură în cupru, după modelul executat de pictorul Gabriel Popescu, formată din 7 mărci toate având aceeaşi imagine: într-un cadru dreptunghiular, efigia regelui Carol I în medalion, faţada Palatului Poştei Centrale şi într-un cartuş jos, un olac tras de mai mulţi cai în galop.

Mărcile au avut valorile: 15 (negru), 25 (albastru), 40 (verde albăstrui), 50 (galben portocaliu) bani, 1 (brun), 2 (portocaliu roşu), 5 (violet) lei.

Mărcile sunt dantelate, au dimensiunea de 23 x 37 mm şi sunt tipărite la imprimeria statului francez pe hârtie albă semigroasă fără filigran, guma uşor gălbuie.

În iulie 1906 Poşta Română pune în circulaţie seria de mărci CAROL I - 40 DE ANI DE DOMNIE.

În această serie de 10 valori, 5 mărci au în imagine cai.

Seria, gravată, cu centrul de culoare neagră şi marginile colorate a fost tipărită la imprimeria "Bradbury Wilkinson et Cie Ltd" din Londra, pe hârtie albă fără filigran, la dimensiunea de 33 x 22 mm.

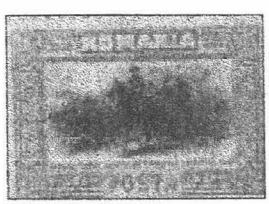

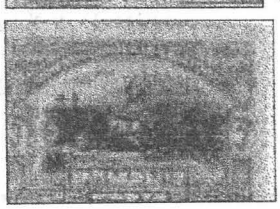

Mărcile cu cai sunt:

- valoarea de 3 bani (Intrarea în ţară pe la Turnu Severin în 1866 a principelui Carol - după pictura lui E. Volkers);
- 10 bani (Întâlnirea lui Carol cu Osman Paşa în 1877);
- 25 bani (Trecerea armatei române peste Dunăre);
- 40 bani (Intrarea armatei române în Bucureşti, 1878);
- 50 bani (Carol în fruntea armatei, 1877, după pictura lui E. Volkers).

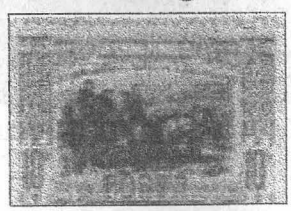

Gabriel STOIAN

https://biblioteca-digitala.ro

Grădina - un colţ de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colţ de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor şi a naturii. Ca şi trupul, sufletul nostru se hrăneşte cu roadele ei.

Priviţi o floare: ea vorbeşte prin culorile, forma şi parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se aşterne peste suflet, se deschide şi el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

GRĂDINILE ROMANE (II)

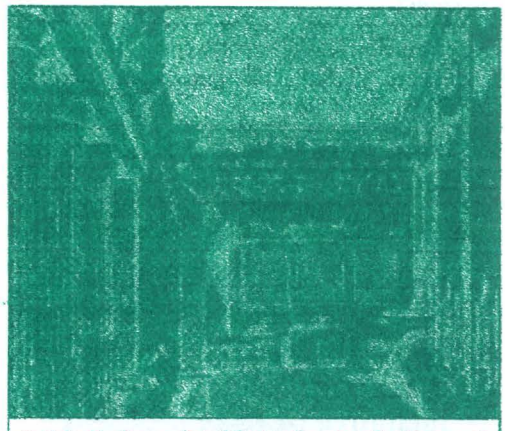

Grădină din palatul lui Salustius în Pompei

Printre vestitele vile particulare cu grădini se citează cele ale lui Lucullus, Salustius, mecena, Cicero etc. Paralel cu grădinile utilitare şi de plăcere, apar grădinile sacre, cele funerare sau divine, în care natura este populată de zei, reprezentaţi prin statui în marmură sau de scene mitologice, de multe ori realizate prin fasonarea unor figuri din arbori şi arbuşti. Sculpturile, fie din marmură, fie în materie vegetală, apar ca elemente decorative de prim ordin (de exemplu scene ca "Masacrul Niobidelor", "Ispăşirea lui Dirce"); erau nelipsite aleile cu arbuşti decorativi şi mai ales bazinele cu fântâni, canalele cu apă trasate geometric sau imitând natura. Sub influenţa tratatelor de hidraulică ale lui Phylon din Byzant şi Heron din Alexandria, apa este utilizată pentru orgi hidraulice, teatre automate, păsări mecanice cântătoare (în grădinile lui Pliniu şi Varron). Grădinile publice constituie o altă categorie a spaţiilor înverzite, în care avea acces marele public lipsit de grădini proprii. Primul parc public a fost înfiinţat de Pompei în Câmpul lui Marte, care încadra teatrul ce-i purta numele. Un alt parc public a fost lăsat prin testament poporului de către Caesar (Horti Caesaris), pe malul drept al Tibrului. Augustus a amenajat pădurile pentru plimbarea cetăţenilor şi a pus la dispoziţia publicului parcul lui Agripa, construind apoi un parc umbros cu aceeaşi destinaţie (Nemus Caesarum).

(va urma)

Daniela URSU

Ştiaţi că...

• Trandafirii se dovedesc a fi foarte sensibili la zgomote?

Trandafirii sunt florile preferate ale multor persoane, pentru mirosul lor puternic parfumat şi deosebita frumuseţe a petalelor. Dacă vreţi să-i păstraţi cât mai mult în glastră, evitaţi zgomotele! Specialiştii au constatat că, atunci când sunt ţinuţi lângă un aparat de radio în funcţiune, trandafirii se ofilesc foarte repede.

NATURA ŞI OMUL Publicaţie editată de MUZEUL JUDEŢEAN DE ŞTIINŢELE NATURII PRAHOVA

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialişti coordonat de Emilia IANCU, Director al Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Redactor şef: Roxana MANOLACHE
Adresa redacţiei: Str.Sbt. Erou Călin Cătălin nr.1 - Palatul Culturii - Ploieşti, 2000, jud.Prahova
Tel.:044-123719; Fax:111970

Tipărit la EDITURA BIOEDIT a Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

https://biblioteca-digitala.ro